

Nepřetržitý provoz

Napsal uživatel Karel Čížek - Cais
Úterý, 28 Únor 2012 20:23

Slunce se posunovalo k západu a já se po delší době prodral z mlází na mýtinu. V jejím středu rostlo několik letitých smrků s mimořádně nízko položenými větvemi. Pomalu jsem k nim vykročil, a s údivem si všiml, že v širokém kruhu okolo stromů leží několik usáren, kytara, krosna a pár žracáků.

„Co to může bejt za cvoky?“ vrtalo mě hlavou, „Mít takhle rozházený věci? Co se tady asi...“

„Bacha prasééé!“ zaznělo lesem.

„Tady a prase?“ usmál jsem se s klidem a rozvahou zkušeného lesáka. A v tom jsem ho uviděl. Nebylo největší, ale běželo ke mně.

Na pár dalších okamžiků nemám jasné vzpomínky. Vím jen, že jsem se bleskurychle vyprostil z řemenů od usárny, milovaná kytara zaúpěla o pařez a už jsem byl ve větvích.

„Slušnej výkon,“ okomentoval to asi dvacetiletý kluk. „Ten před tebou dvakrát spadnul a řval jak na lesy.“

Řekl jsem, že mě jeho chvála těší a rozhlédl se po okolí. Na „mém“ stromě jsme byli tři, levý a pravý smrk byl osazen vždy po jednom trampíku a na posledním jehličnáči seděla až v nejvyšším separé milenecká dvojice. Každý se snažil využít čas tak, jak mu prostředky dovozovaly. Dva kamarádi láтали díry v ošacení, vousáč na levém smrku bafal z dýmky, jeden kluk spal a milenci... ti se chovali jako milenci. Začal jsem si hledat nejpohodlnější větev, když jsme uslyšeli zuřivý štěkot a hned vzápětí uviděli jeho majitele ženoucího se k našim věcem.

„Hurá!“ křičeli jsme jeden přes druhého, „tady, pane hajný, tady!“

Za chvíli se na kraji mýtiny opravdu objevil strážce lesa. Zastavil se a nevěřícně zamrkal očima rázným krokem se vydal směrem k nám.

„Co je to za provokaci!“ křičel. „To si říkáte čundráci a trampové, když děláte v lese takovej brajgl?!“

Zmlkli jsme. Asi pět metrů od nás se zastavil a povídá: „Tak co je? Neumíte mluvit?“

„Pane hajnej,“ řekl tiše vousáč, támhle sem běží prase.

Lesník udělal čelem vzad a znovu čelem vzad a už se děl mezi námi. „Přece po něm nebudu střílet brokovnicí,“ snažil se s úsměvem odůvodnit svůj výkon ve šplhu. „Astor, běž domů,“ volal ještě na psa, ale kde už byl Astor. Nadarmo se přece neříká: Jaký pán, takový pes.

A tak jsme seděli a seděli. O jediné vzrušení se postaral objev vyrytého nápisu. „Zde seděli od 6 do 14 J&M.“

„No vidíte,“ snažil se lesník mezi nás vnést trochu humoru. „Tyhle dva měli ranní a my zas máme odpolední.“ Jenže neuspěl. Nám totiž spolu s dřevěnjícima zadkama zdřevěněla i nálada.

Bylo kolem desáté večer, když jsme usoudili, že práce už definitivně odešlo. Rychle jsme slezli, posbírali svoje věci a husím pochodem odcházeli z mýtiny. Ještě jsme všichni nebyli ani v

Nepřetržitý provoz

Napsal uživatel Karel Čížek - Cais
Úterý, 28 Únor 2012 20:23

---

mlází, když se za námi ozvalo:

„Jééééh! Áááááh!“ a zvuky, jako když dva lidi lezou ve tmě po jednom žebříku.

„Honem pryč!“ zařval lesník. „Začala noční směna!“

Trapsavec 1986